

full DOMINICAL

Ser conscient em fa ser agraït

«Apa, has vist quina cala més maca? I quin iot tan fantàstic!», «Caram, quina enveja aquesta ruta que està fent aquell!», «Uf, de bon tros em canviaria per ella!... Sovint, expressions com aquestes ens assalten en els dies de vacances. Al mòbil, a la feina, a les xarxes socials i a la televisió ens arriben fotos i històries de les vacances d'amics i coneguts. I no és gens fàcil controlar aquest FOMO (*fear-of-missing-out*), que és la paraula amb què els joves manifesten la seva por de perdre's els millors plans: «Els altres estan passant un estiu increïble i jo aquí, que aquest any m'he de conformar amb unes vacances tan anodines».

Certament, comparar-se és una reacció natural en l'home. Però, a vegades, aquesta comparació ens pot portar a petites enveges: considerem que els altres tenen situacions més privilegiades que nosaltres i ens entristeix veure l'alegria dels altres. Tanmateix, en aquests dies de vacances, en què cadascú gestiona el seu descans com pot i com vol, se'ns ofereix la millor vacuna contra l'enveja: prendre consciència que hem rebut moltes gràcies de part de Déu, i que estem envoltats de motius que ens porten a ser agraïts.

És veritat, probablement aquest estiu no marxem a les paradisíiques platges Bali ni ens aventurem a una travessa pels països nòrdics. Fins i tot, potser aquest estiu ha tocat estrènyer-nos el cinturó i ens quedem a casa, passant la calor com podem. Però no podem reduir les vacances al fet d'anar-nos lluny o de si els altres ho passaran millor que nosaltres. La part més important és recordar que, mentre llegim aquestes línies, tenim una llista ben llarga de motius d'acció de gràcies: Déu ens estima i ens ha donat la vida; hem pogut venir a la parròquia o algú ens ha fet arribar el *Full Dominical*; tenim familiars i amics que ens acompanyen i que es preo-

cupen per nosaltres; el mossèn i la comunitat parroquial ens espera cada diumenge (i cada dia!) a l'Eucaristia; durant l'estiu tenim alguns dies de més descans, que ens permet gaudir més dels éssers estimats i de les nostres aficions... Ben segur que cadascú pot continuar amb aquesta llista recordant amics, familiars, talents, experiències, records, projectes i il·lusions que el Senyor li ha regalat.

I, en darrer terme, tots aquests elements de la llista són dons que Déu ens ha fet i pels quals li podem donar moltes gràcies. Ell, que és el nostre Pare, ens beneeix sempre amb petites (i grans!) mostres d'Amor. Per això, si aquests dies ens tempta

l'enveja, hem de recordar que som fills estimats del Pare i que sempre té cura de nosaltres. A més, això ens fa entendre que les vacances dels altres, que potser ens semblen tan atractives, són també regals que Déu ha volgut fer als nostres germans, perquè Ell sap què convé a cadascú en cada moment.

Així doncs, prendre consciència de tots els beneficis que Déu, el nostre Pare, ens atorga és la millor manera per viure aquest estiu amb agraïment i alegria, que ens farà estar plens de bon humor.

Mn. Eduard Cameron
Diacon

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)

[Ap 21,9b-14 / Sl 144 / Jn 1,45-51]. Sant Bartomeu (o Natanael), apòstol, de Canà de Galilea, venerat a l'Índia; santa Emília de Vialar, vg., fund.; santa Àurea, vg., i mr.

25. ■ Dimarts [2Te 2,1-3a.14-17 / Sl 95 / Mt 23,23-26]. Sant Lluís de França (1214-1270), rei, terciari franciscà i croat (morí prop de Cartago); sant Josep de Calassanç (1556-1648), prev. d'Urgell, aragonès, fund. Escola Pia a

Roma (SchP, 1617), patró de les escoles cristianes; sant Genís, còmic mr.; sant Genís, notari mr.; santa Patrícia.

26. □ Dimecres [2Te 3,6-10.16-18 / Sl 127 / Mt 23,27-32]. Santa Teresa de Jesús Jornet (Aitona, 1843 - Llíria, 1897), vg., fund. Gnes. dels Ancians Desemparats (Barbastre, 1873), patrona de la gent gran; Mare de Déu de Czeszochowa, a Jasna Góra, patrona de Polònia; sant Cesari d'Arles, bisbe; sant Zeferí, papa (199-217) i mr.; sant Bal-

duí, monjo; beat Juníper Serra, prev. franciscà, de Petra (Mallorca), evangelitzador de Califòrnia.

27. □ Dijous [1Co 1,1-9 / Sl 144 / Mt 24,42-51]. Santa Mònica (Tagaste, 331 - Òstia, 387), mare de sant Agustí, patrona de les dones casades.

28. □ Divendres [1Co 1,17-25 / Sl 32 / Mt 25,1-13]. Sant Agustí (354-430), bisbe d'Hipona (Àfrica) i dr. de l'Església; sant Julià, mr. (s. IV); sant Hermes, mr. (s. II).

29. ■ Dissabte [1Co 1,26-31 / Sl 32 / Mc 6,17-29]. Martiri de sant Joan Baptista, decapitat (s. I), venerat a Sebastia; santa Sabina, mr.; sant Adelf, bisbe.

30. ■ † Diumenge vinent, XXII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Jr 20,7-9 / Sl 62 / Rm 12,1-2 / Mt 16,21-27]. Mare de Déu del Far; sant Fèlix, prev. i mr. a Roma (s. IV), patró de Vilafranca del Penedès; sant Fiacre, ermità, patró de botànics i jardiners; santa Joana Jugan, vg., fund. Germanetes dels Pobres (1839).

BISBAT DE TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

DIUMENGE XXI DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 22,19-23)

El Senyor diu a Sobnà, cap del palau del rei: «Et faré caure del pedestal, et derrocaré del lloc que ocupes. Aquell dia cridaré el meu servent, Eljaquim, fill d'Helquies, el vestiré amb la roba que portes, li posaré les teves insígnies, li donaré l'autoritat que tens, i serà un pare per als habitants de Jerusalem i per als homes de Judà. Li posaré a l'espatlla la clau del palau de David: quan ell haurà obert, ningú no tancarà, i quan haurà tancat, ningú no podrà obrir. El fixaré com un clau en un indret segur, i serà un tron gloriós per a la família del seu pare».

Salm responsorial (137)

R. *El vostre amor perdura sempre. Acabeu la vostra obra, Senyor.*

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor, / us vull cantar a la presència dels àngels. / Em prosterno davant del santuari. R.

Enalteixo el vostre nom, / perquè estimeu i sou fidel. / Sempre que us invocava, m'heu escoltat, / heu enfortit la meva ànima. R.

El Senyor és excels, però es mira els humils, / mentre que els altius, els esguarda de lluny. / El vostre amor perdura sempre. / Acabeu la vostra obra, Senyor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 11,33-36)

Quina profunditat i riquesa en la saviesa i en el coneixement de Déu! Que en són d'incomprensibles els seus judicis i d'impenetrables els seus camins! ¿Qui pot conèixer el pensament del Senyor? ¿Qui l'ha assessorat com a conseller? ¿Qui s'ha avançat mai a donar-li res perquè li ho pugui recompensar? Tot ve d'ell, passa per ell i s'encamina cap a ell. Glòria a ell per sempre, amén.

✦ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 16,13-20)

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i un cop allà preguntava als seus deixebles: «¿Què diu la gent del Fill de l'home? ¿Qui diuen que és?». Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista, altres, que és Elies, altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes». Ell els diu: «I vosaltres, ¿qui dieu que soc?». Simó Pere li contesta: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu». Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meua Església, i les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir. Et donaré les claus del Regne del cel: tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel». Després prohibí severament als deixebles de dir a ningú que ell era el Messies.

Lectura del libro de Isaías (Is 22,19-23)

Esto dice el Señor a Sobnà, mayordomo de palacio:

«Te echaré de tu puesto, te destituirán de tu cargo. Aquel día llamaré a mi siervo, a Eliaquín, hijo de Esquías, le vestiré tu túnica, le ceñiré tu banda, le daré tus poderes; será padre para los habitantes de Jerusalén y para el pueblo de Judá. Pongo sobre sus hombros la llave del palacio de David: abrirá y nadie cerrará; cerrará y nadie abrirá. Lo clavaré como una estaca en un lugar seguro, será un trono de gloria para la estirpe de su padre».

Salmo responsorial (137)

R. *Señor, tu misericordia es eterna, no abandones la obra de tus manos.*

Te doy gracias, Señor, de todo corazón, / porque escuchaste las palabras de mi boca; delante de los ángeles tañeré para ti; / me postraré hacia tu santuario. R.

Daré gracias a tu nombre: / por tu misericordia y tu lealtad, / porque tu promesa supera tu fama. / Cuando te invoqué, me escuchaste, / acreciste el valor de mi alma. R.

El Señor es sublime, se fija en el humilde, / y de lejos conoce al soberbio. / Señor, tu misericordia es eterna, / no abandones la obra de tus manos. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 11,33-36)

¡Qué abismo de riqueza, de sabiduría y de conocimiento el de Dios! ¡Qué insondables sus decisiones y qué irrazonables sus caminos!

En efecto, ¿quién conoció la mente del Señor? O ¿quién fue su consejero? O ¿quién le ha dado primero para tener derecho a la recompensa? Porque de él, por él y para él existe todo. A él la gloria por los siglos. Amén.

✦ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 16,13-20)

En aquel tiempo, al llegar a la región de Cesarea de Filipo, Jesús preguntó a sus discípulos: «¿Quién dice la gente que es el Hijo del hombre?». Ellos contestaron: «Unos que Juan el Bautista, otros que Elías, otros que Jeremías o uno de los profetas». Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?». Simón Pedro tomó la palabra y dijo: «Tú eres el Mesías, el Hijo del Dios vivo». Jesús le respondió: «¡Bienaventurado tú, Simón, hijo de Jonás!, porque eso no te lo ha revelado ni la carne ni la sangre, sino mi Padre que está en los cielos. Ahora yo te digo: tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y el poder del infierno no la derrotará. Te daré las llaves del reino de los cielos; lo que ates en la tierra quedará atado en los cielos, y lo que desates en la tierra quedará desatado en los cielos». Y les mandó a los discípulos que no dijese a nadie que él era el Mesías.

COMENTARI

Ni la carn ni la sang

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

Avui es fan sondeigs d'opinió per a gairebé tot. També Jesús en va fer un: «Qui diu la gent que és el Fill de l'home?... I vosaltres, qui dieu que soc?» (Mt 16,13-15). Aquesta interpellació va obligar l'apòstol Pere i ara ens obliga també a nosaltres a respondre. Cal dir, però, que Jesús no cercava la popularitat, com tantes vegades es pretén amb els sondeigs. L'Evangeli el presenta fugint quan el volien proclamar rei. El que preocupava Jesús era revelar qui és, no pas per imposició o per força, sinó manifestant-se als humils.

El Leccionari litúrgic no ha respectat el semitisme «ni la carn ni la sang» i ho ha traduït dient: «Això no t'ho han revelat els homes.» Ni la carn ni la sang, ni el llinatge ni la cultura, ni la família ni l'ambient. Aquestes realitats poden ser —i molt sovint ho són— vehicles de la fe. En un vehicle s'hi viatja perquè hi hem pujat, ens hi han pujat o hi hem caigut. Però el viatger és sempre més important que el vehicle. La fe ve de Déu, i cadascú l'accepta o la refusa. L'ambient, la família, l'educació, la tradició i fins i tot la geografia i la història poden afavorir, o dificultar, l'opció de la fe.

El coneixement de Jesucrist no s'adquireix d'una vegada per sempre. Cal aprofundir-hi a mesura que les circumstàncies de la vida ens hi obliguen i, sobretot, en virtut de l'amor creixent al Senyor.

La feblesa de la carn i la sang és la roca sobre la qual es confirma la fe de l'Església. Jesús continua preguntant-nos: «Qui diu la gent que soc jo?». Molts ateus, no creients o creients d'altres religions reconeixen que Jesús és un personatge extraordinari. Però als creients ens importa encara més la segona pregunta: «I vosaltres, qui dieu que soc jo?».

Els creients es posicionen, bàsicament, de dues maneres. La primera contempla Jesús com un home del passat, mort i ressuscitat, que ha deixat la terra. La segona el contempla com el Ressuscitat vivent, present avui entre nosaltres. Els qui adopten la primera perspectiva participen en les celebracions religioses gairebé com si es tractés d'un record i pregunten al qui és a dalt pels qui encara són a baix. Els qui viuen la segona perspectiva adoren el Pare que és al cel, però reconeixen també la presència viva de Crist entre nosaltres i el troben en la seva Paraula, en els sagraments, en la comunitat i en els pobres.